

Szeretnék érni, fejlődni a borokkal

A Népszabadság Top 100 BOR idei minősítő kóstolóján Bitai Gergely, a Halászbástya Étterem fiatal sommelier-je küldte versenybe a borokat. Maga nyitott ki minden egyes palackot, szagolt, kóstolt és döntött, másodpercek alatt, határozottan.

Nagyon izgalmas volt a feladat, versenyen még soha nem dolgoztam a háttérben. Most a saját bőrömmön tapasztaltam, hogy a legköribbültekintőbb előkészítés ellenére is csúszhatnak be hibák. Hiába állítottuk be előző este a tökéletes hőfokot, a borhűtőkben sajnos nem mindig bízhatunk meg, és bizony az első néhány bor az optimálisnál kicsit hidegebben ment ki a zsűri asztalára. A bírák szerencsére türelmesek voltak, és idővel orvosoltuk a problémát.

Érték meglepetések, talált új, korábban nem kóstolt borokat a mezőnyben?

Az éttermünk borlapján szereplő százötven tételt sok száz közül választjuk ki, ezért a magyar és nemzetközi kínálatot egyaránt jól ismerem. A versenyen ennek ellenére szerepelt olyan borászat, amellyel eddig nem volt dolgom. Örülök, hogy találkoztam a Somló Vándor Pince borával, és bevallom, a győztes vörösbort készítő szekszárdi műhelyt, a Fekete Pincét sem ismertem azelőtt. A Kreinbacher-féle syrah viszont régi kedvencem, jó látni, hogy ilyen szépen szerepelt.

Hogyan került kapcsolatba a borokkal?

Véletlenül. Nagytétényben laktunk, és a legközelebbi érettségit adó iskola a Soós István borászati szakközép volt. Fotósnak készültem, kellett hozzá az érettségi, hát oda jelentkeztem. A vágyaimról nem mondtam le, de az iskola megtetszett, így az érettségi után maradtam ötödik évre, és a technikai képzést is megszereztem.

Aztán keresett magának egy fotós állást?

Nem egészen. Továbbra is fotózást akartam tanulni, de ahhoz pénzre

Szeretem a Halászbástyát, fiatal a csapat, jó a hangulat. Csodálatos a helyszín, néha meg kell állnom, hogy kinézzek az ablakon és rácsodálkozzam a kilátásra.

lett volna szükség, elmentem dolgozni a Budai Várban működő Magyar Borok Házába. Ott aztán szépen beleszerettem a borba.

Egyik napról a másikra?

Azért hosszabb volt a folyamat. Már a technikai képzés közben megérezttem, hogy közöm van

ehhez a világhoz. A Magyar Borok Házában hatvanféle bor volt nyitva, és mindegyikről tudnunk kellett mindent. Kezdtem úgy érezni, hogy belelátok valami titokba, és ez nagyon vonzott. A borban minden benne van, amivel el lehet várszolni az embereket.

Na és a kamera? A művészet?

A mai napig meggyőződés, hogy belül valójában művész vagyok, csak más a terepem, mint a szokásos művészeti ágakban alkotóké. Nem tudok rajzolni, festeni, ezért szerettem volna fényképezni, de ma már tudom, hogy a bor is művészi alkotás, felemelő élmény foglalkozni vele.

Hogyan képezte tovább magát?

Nincs se birtokom, se pincém, se ezek vásárlására fordítható pénzem. Elmentem a Sommelier iskolába, mert úgy éreztem, ez az egyetlen módja, hogy a borok közelében maradhassak. 2010 óta vagyok sommelier a Halászbástya Étteremben. Megtaláltam a helyemet. Az a feladatom, hogy megteremtsem a harmóniát a helyszín, a vendég, az étel és a bor között, és úgy érzem, a vendégek egyre inkább elfogadják a tanácsaimat.

Gyakran kóstol munkán kívül is?

Rendszeresen veszek részt boros rendezvényeken, olyankor buzgón jegyzetek, de ha a barátokkal megyünk el valahová, ugyanolyan vendég vagyok, mint bárki más. A feleségem is nyitottan kóstol, élvezi a borok ízét, néha ott is kinyitunk egy-egy palackot, csak úgy a magunk örömére.

Van kedvenc magyar borvidéke?

Somló és Tokaj. Nagyon szurkolok a fiatal borászoknak, más utat járnak, mint az idősebb generáció. Az ő boraikban több a báj, az elegancia, nekik fontosabb a gyümölcsösség, mint a nagy beltartalom.

Saját szakmájában kiket értékeli nagyra?

Példaképpem a borász Romsics László és a sommelier-bajnok Fabók Mihály. Mindkettőjüket igen sokra tartom.

Hogyan képzeled a jövőt?

Szeretnék érni, fejlődni a borokkal együtt, és azt hiszem, ehhez a legjobb helyen vagyok. Szeretem a Halászbástyát, fiatal a csapat, jó a hangulat, mindig megtaláljuk a közös hangot. Csodálatos a helyszín, néha meg kell állnom, hogy kinézzek az ablakon és rácsodálkozzam a kilátásra. Akad néhány szépség, ami megszokhatatlan. ■

